

Ordføreren (Jens Busk): Som det høje Ting vil se af Betænkningen, er hele Udvalget enigt om i Princippet at tiltræde Ministerens Standpunkt i denne Sag, nemlig det at blive ved at opretholde Kommissarieinstitutionen, endskønt der maaske baade i Udvalget og i dette høje Ting er adskillige, der have den Mening, som et Mindretal i den om Jernbaneforholdene nedsatte Kommission har haft, at denne Institution helt kunde ophæves. Udvalget tiltræder altsaa, at der herefter oprettes to Embeder, hvis Indehavere alene skulle have den Opgave at være Kommissarier og udføre de Forretninger, som dertil høre. Udvalget har dog tilladt sig at stille nogle Ændringsforslag, som jeg ganske kort skal omtale.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at i anden Linie af § 2 rettes 8,000 til 6,000 og 9,800 til 7,800. Udvalget har ment, at naar vi bøde disse Mænd en Begyndelsesløn af 6,000 Kr., var det alt, hvad der med Billighed kunde forlanges. Det, at vi een Gang ere komne til ved Jernbaneorganisationsloven at give nogle Direktører under Jernbanerne en Løn, der er højere, forpligter os dog ingenlunde til at skulle blive ved med ogsaa overfor Kommissarier at give saa høje Lønninger, og vi synes, at skønt det jo skal være dygtige Mænd, helst med baade teoretisk og praktisk Uddannelse, er en Begyndelsesløn af 6,000 Kr. efter danske Forhold dog en ganske god Løn, der jo desuden kan stige indtil 7,800 Kr., altsaa paa 200 Kr. nær til samme Løn som den, vore Højesteretsdommere og Generaløjtnanter have. Vi synes derfor, det er Lønninger, vi kunne være bekendte at byde disse Mænd, selv om vi forlange baade teoretisk og praktisk Dygtighed af dem, og vi antage, at man med Lethed maa kunne faa de Mænd, man kunde ønske, naar vi byde dem en saadan Løn. Desuden have de jo baade Rejsegodtgørelse og Diæter, naar de ere ude i Virksomhed; dette maa ikke glemmes, da det jo ogsaa spiller nogen Rolle i økonomisk Henseende.

Det andet Ændringsforslag, Udvalget er enigt om at stille, gaar ud paa, at Kommissarius for Jylland skal have Bopæl i Aarhus. Vi have anset det for naturligt og rigtigst, at den Mand, der har sin Opgave og sin Gerning i Jylland, ogsaa bor i Jylland. Vi nægte ikke, at denne Mand ligesom Postinspektøren grumme tidt kan have Ærinde i Centraladministrationen i København, men naar han bor paa et

belejligt og centralt Sted i Jylland, vil han jo let kunne komme til Hovedstaden, og selv om han skulde komme til at rejse til Hovedstaden en Gang om Ugen, vilde Ulykken dog ikke være saa stor. Vi have i den Retning et Fortilfælde. Inden den ny Jernbaneorganisationslov traadte i Kraft, maatte Trafikchefen for Jylland en Gang om Ugen — det var om Fredagen — møde i København, idet der hver Fredag holdtes Raad paa Centralkontoret her, og han altid skulde være til Stede ved dette, endskønt han boede i Aarhus. Dette kan altsaa meget godt lade sig praktisere, og Udvalget mener, at naar vi have en Kommissarius for Jylland, bør han ogsaa bo i Jylland.

Ændringsforslaget Nr. 3 er en Følge af det første Ændringsforslag, idet Lovforslagets § 4 naturligvis maa rettes paa samme Maade som § 2, saaledes at Tallet 9,800 rettes til 7,800 og Tallet 8,000 rettes til 6,000.

Under Nr. 4 har Udvalget stillet det Ændringsforslag, at Lovforslaget skal træde fuldstændig i Kraft efter 5 Aars Forløb. Udvalget har ment, at det var aldeles urimeligt, fordi der nu er 4 Amtmænd, der hver har saadant et lille Ben — større eller mindre, ligesom de nu have mange Kommissariater til —, at lade dem vedblive at have disse maaske 25—30 Aar endnu, saaledes at denne Lov ikke kunde træde i Kraft før efter den Tid. Paa den anden Side have vi ment, hvad der ogsaa er udtalt i Betænkningen, at der ikke bør gaas hensynsløst til Værks imod dem. Naar Loven nu, som jeg haaber, træder i Kraft, naar den er vedtagen her og i Landstinget, er det ikke vor Mening, at deres Kommissariat straks skal høre op, og vi have derfor ment, det var hensynsfuldt at lade dem beholde Hvervet i 5 Aar, hvorimod Kommissariatshvervene efter den Tid skulle overgaa til de to ny Embedsmænd. Derigennem vil Statskassen jo ogsaa faa en ikke saa lille Indtægt, idet Honorarerne derefter ville gaa ind i Statskassen.

Det er disse Ændringsforslag, som Udvalget har været enigt om at stille, og jeg tillader mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det høje Ting saavel som den højtærede Minister at gaa ind paa dem, saa at vi faa Loven ført igennem i den Skikkelse, hvori hele Finansudvalget er enigt om den. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig og paa det bedste anbefale Sagen til Ministeren og det høje Ting.